

STANOVISKO VLÁDY

k návrhu poslanců Rostislava Vyzuly a dalších na vydání zákona o elektronizaci zdravotnictví a o změně zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů (zákon o elektronizaci zdravotnictví) (sněmovní tisk č. 1043)

Vláda na své schůzi dne 22. března 2017 projednala a posoudila návrh zákona o elektronizaci zdravotnictví a o změně zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů (zákon o elektronizaci zdravotnictví), a vyjádřila s ním **nesouhlas**, a to zejména z těchto důvodů:

1. Vláda se řešením problematiky elektronizace zdravotnictví zabývá, snaží se ji řešit systematicky a komplexně, a to v rámci Národní strategie elektronického zdravotnictví na období 2016 - 2020, přičemž v I. čtvrtletí tohoto roku by měla přistoupit ke schválení Implementačního plánu, jehož obsahem bude vymezení jednotlivých kroků elektronizace zdravotnictví, včetně zamýšlených legislativních změn.
2. Navrhovaná právní úprava představuje nejen finanční dopady do státního rozpočtu, ale vyžádá si náklady i ze strany provozovatelů zdravotních služeb. Přípravu zcela nové právní úpravy bez jakékoli předchozí analýzy, bez odborné diskuze, a aniž by byly aspoň v základním směru zhodnoceny její předpokládané dopady, nepokládá vláda za vhodné řešení.
3. Vláda nesouhlasí se zřízením Národního centra elektronického zdravotnictví a s ohledem na jeho zamýšlené kompetence nevidí důvod k tomu, aby v případě jeho zřízení jeho zaměstnanci podléhali zákonu č. 234/2014 Sb., o státní službě. Předložený návrh navíc kompetence tohoto nového subjektu vymezuje vágně, není z něj patrný jeho vztah k Ministerstvu zdravotnictví, popřípadě k jiným subjektům, jejichž činnost s předmětnou problematikou souvisí. V návaznosti na konstrukci Národního centra elektronického zdravotnictví pak návrh postrádá řešení dalších otázek s tím

souvisejících, tj. zejména otázku přípravy systemizace služebních a pracovních míst nebo otázku jmenování prvního generálního ředitele.

4. Návrh zákona neřeší daný problém systematicky a komplexně, obsahuje pouze dílčí úpravu spočívající ve vedení zdravotnické dokumentace v elektronické podobě, ovšem již neupravuje další, na to navazující otázky, například v souvislosti s likvidací listinné zdravotnické dokumentace převáděné do elektronické podoby.
5. Vláda nepovažuje za vhodné řešení dané problematiky ani po stránce legislativní. Vláda nepokládá za nutné přijímat zcela nový zákon, jehož úprava spočívá pouze ve zřízení Národního centra elektronického zdravotnictví. Vláda se naopak domnívá, že by v souvislosti s elektronizací zdravotnictví stačilo novelizovat stávající právní předpisy, zejména zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách.
6. Vláda upozorňuje na nesoulad navrhovaného zákona s právními předpisy Evropské unie, konkrétně s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES. Návrh zákona také v části obsahující novelu zákona o zdravotních službách představuje nepřímé novely zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, a zákona č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti.
7. Návrh zákona vykazuje řadu dalších právních i legislativně technických nedostatků, přičemž jako příklad lze uvést nejednotnou terminologii či problematický obsah přechodných ustanovení.